

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.579 van 20 juni 2017
in de zaak A. 216.361/X-16.293.**

In zake : de NV HUYZENTRUYT DEVELOPMENT & INVESTMENTS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen Vanpraet
 kantoor houdend te 8210 Zedelgem
 Spoorwegstraat 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marc Van Bever
 kantoor houdend te 1850 Grimbergen
 Pastoor Wautersstraat 32/7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :

 de NV WATERWEGEN EN ZEEKANAAL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Sven Vernailen en Joris Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 juli 2015, strekt tot de nietigverklaring van “[h]et Besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2015 tot definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden – cluster A3 Bergensesteenweg en cluster A4 Biest - Hoeve Bretonne’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 november 2015. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 februari 2017.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jürgen Vanpraet, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Marc Van Bever, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joris Geens, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij is eigenaar van een perceel grond gelegen aan de Bergensesteenweg 57 te Beersel, kadastraal bekend sectie C, nrs. 31/r, 31/v, 31/p, 31/t, 77/b/2 en 77/c/2.

4. Met het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden” (hierna: gewestelijk RUP) geeft de Vlaamse regering uitvoering aan het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV), dat bepaalt dat het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (hierna: VSGB) dient afgebakend te worden.

5. Na een voorbereidende overlegfase beslist de Vlaamse regering op 20 februari 2009 om de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening te gelasten een gewestelijk RUP op te maken voor het VSGB op basis van de opties vermeld in het eindrapport.

6. Op 29 juni 2009 keurt de dienst Veiligheidsrapportage van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie het ruimtelijk veiligheidsrapport over het voorontwerp van gewestelijk RUP goed.

7. In april 2009 dient de nv Soresma – de opsteller van het plan-MER – bij de dienst Milieueffectrapportage van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Vlaamse Gewest (hierna: de dienst Mer) een voorstel van nota voor publieke consultatie in overeenkomstig artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 april 2008 ‘betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan’.

Over de door de dienst Mer op 19 mei 2009 volledig verklaarde nota wordt de voorziene publieke consultatie georganiseerd, en na behandeling van de ontvangen reacties en adviezen wordt het plan-MER afgewerkt en door de dienst Mer op 11 juni 2010 goedgekeurd.

8. Op 27 september 2010 vindt de plenaire vergadering plaats over het voorontwerp van het gewestelijk RUP.

9. Met een besluit van de Vlaamse regering van 17 december 2010 wordt het ontwerp van het gewestelijk RUP voorlopig vastgesteld.

Het opgenomen plangebied wordt opgedeeld in drie onderscheiden deelgebieden (“de Zuidelijke kanaalzone”, “Zellik-Groot-Bijgaarden” en “het Zaventemse”), die op hun beurt worden opgesplitst in een aantal clusters.

Het perceel van de verzoekende partij is gelegen binnen de cluster A.3 (Bergensesteenweg).

10. Over het voorlopig vastgestelde ontwerp van gewestelijk RUP vindt van 14 februari 2011 tot 14 april 2011 een openbaar onderzoek plaats, gedurende hetwelk 1350 tijdige bezwaarschriften worden ingediend.

11. Op 7 juli 2011 verleent de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (hierna: de Vlacoro) een advies, waarin betreffende de bezwaren aangaande de cluster A.3 volgend standpunt wordt ingenomen:

“B.2.4 Cluster A3: Bergensesteenweg
[...]

37a-k. Vanuit de algemene visie op het VSGB en de uitwerking voor de deelruimte Zuidelijke Kanaalzone springt de aanwezigheid van grote individuele kleinhandelszaken in het oog, voornamelijk gelegen op het grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw. In het eindrapport werd aangegeven dat dit gebied een gezamenlijke aanpak vereist ten aanzien van de gestage groei van de kleinhandel in dit gebied. Het mobiliteitsonderzoek dat werd uitgevoerd in het plan-MER, geeft echter aan dat de N6 verzadigd is, mede door de aantrekkingskracht van de kleinhandelsbedrijven in Anderlecht en Sint-Pieters-Leeuw (o.a. Ikea, Cora, Decathlon, Brico, Plan-it).

Een verdere groei van de kleinhandel langs de N6 is niet gewenst zonder specifieke mobiliteits- en ruimtelijke maatregelen. Op basis van de bestaande toestand wordt in het ontwerp RUP een aanpak op twee sporen voorgesteld: het vermijden van nieuwe kleinhandel in de delen waar ze

momenteel nog niet voorkomen en het beperken van de brutoverkoopsoppervlakte in de bestaande concentraties.

Vlacoro stelt vast dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek voor cluster A3 heel wat bezwaarschriften van uiteenlopende aard zijn binnengekomen.

Vlacoro wijst allereerst op het bezwaarschrift van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw [B443] dat wijst op een onvoldoende afstemming van het ontwerp RUP met enkele recent goedgekeurde gemeentelijke RUP's voor dit gebied. Ook wijst de gemeente op enkele RUP's die in opmaak zijn. De gemeente benadrukt hierbij het belang van een kwaliteitsvolle herstructurering van het gebied alsmede een kwaliteitsvolle buffering van de Zuunbeek, Lotbeek en Rodebeek.

Bovendien tonen diverse bezwaarschriften aan dat het ontwerp RUP onvoldoende aandacht heeft voor de diversiteit van het gebied. Het plan-MER schetst de mobiliteitsimpact voor dit gebied en stelt als milderende maatregel voor om overal in het gebied tot een beperking te komen van de maximale verkoopsoppervlakte in kleinhandelszones.

Daartoe stellen de stedenbouwkundige voorschriften (art. A3.1) voor alle gebieden dat 'de uitbreiding van de bruto verkoopsoppervlakte beperkt wordt tot de bestaande stedenbouwkundig vergunde BVO op het moment van de definitieve vaststelling van het RUP. In geval van een herstructurering van een kleinhandelsconcentratie mag de BVO maximaal vermeerderd worden met 15%'. Vlacoro merkt op dat deze maatregel onvoldoende rekening houdt met de eigenheid van de specifieke bedrijventerreinen. Door de bepaling inzake de herstructurering te definiëren op het niveau van 'een kleinhandelsconcentratie' wordt bovendien de dynamiek op bedrijfsniveau gehypothekerd. Bovendien is onduidelijk wanneer sprake is van een kleinhandelsconcentratie. Naar vergunningsverlening is dit artikel zeer moeilijk praktisch toe te passen.

Ten derde merkt Vlacoro op dat het ontwerp RUP onvoldoende rekening heeft gehouden met de bestaande situatie. Voornamelijk in het zuiden van deze cluster zijn tal van bestaande bedrijven opgenomen, waarvan de huidige functie geen kleinhandel is. Vlacoro erkent de bezwaren van de betrokken bedrijven dat voorliggend ontwerp RUP onvoldoende is afgestemd op de huidige bedrijvigheid (o.a. B71, B72, B112, B116, B117, B147).

Op basis van de bovenstaande vaststelling pleit Vlacoro er voor om de cluster A3 uit het ontwerp RUP te schrappen en de herstructurering van dit gebied in te vullen op gemeentelijk niveau. Indien er toch voor geopteerd wordt om deze cluster binnen het ontwerp RUP te houden dringt Vlacoro aan op (1) een grondige afstemming met de gemeentelijke initiatieven, (2) een grondige aanpassing van artikel A3.1 (cf. standpunt 23a) onder meer in functie van een volwaardige differentiëring van de diverse zones (o.a. op basis van de huidige bedrijvigheid) en (3) een volwaardige invulling van het ruimtelijk bufferen van de beken.

[...]

B.5 Besluit

Vlacoro brengt over het ontwerp van gewestelijk RUP 'Afbakening van het VSGB en aansluitende open ruimtegebieden' een voorwaardelijk gunstig advies uit voor het deelgebied 'Zuidelijke Kanaalzone', mits

rekening wordt gehouden met de in dit advies geformuleerde voorwaarden. Specifiek legt Vlacoro de nadruk op volgende voorwaarden:

[...]

3° Vlacoro vraagt om cluster A3 Bergensesteenweg uit het ontwerp RUP te schrappen en de herstructurering van dit gebied in te vullen op gemeentelijk niveau (cf. standpunt 37a-k).”

12. Nadat het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State werd ingewonnen, stelt de Vlaamse regering bij besluit van 16 december 2011 het gewestelijk RUP “afbakening Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden” definitief vast.

13. Bij arrest nr. 228.086 van 15 juli 2014 vernietigt de Raad van State op verzoek van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2011 houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk RUP “afbakening Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden”, in zoverre het de clusters A.3 Bergensesteenweg en A.4 Biest – Hoeve Bretonne betreft.

14. Op 16 januari 2015 beslist de Vlaamse regering de termijn waarbinnen het plan moet worden vastgesteld met 60 dagen te verlengen.

15. Op 2 april 2015 brengt de afdeling Wetgeving van de Raad van State advies nr. 57.248/1 uit over het ontwerpbesluit “houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden – cluster A.3 Bergensesteenweg en cluster A.4 Biest- Hoeve Bretonne”.

16. Bij het bestreden besluit van 8 april 2015 stelt de Vlaamse regering het gewestelijk RUP “afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden – cluster A.3 Bergensesteenweg en cluster A.4 Biest- Hoeve Bretonne” definitief vast.

Dit besluit is onder meer als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening op 7 juli 2011 een voorwaardelijk gunstig advies heeft uitgebracht, mits rekening gehouden wordt met een aantal opmerkingen; overwegende dat Vlacoro in haar advies vraagt om bepaalde vragen nader te onderzoeken of dat zij voorstellen formuleert; overwegende dat het Vlacoro-advies wordt gevolgd, behalve voor hierna vermelde elementen en hun motivering; overwegende dat met betrekking tot het advies van de Vlacoro en de algemene opmerkingen het volgende kan worden gesteld:

[...]

- Artikel A3.1 ‘gemengd regionaal bedrijventerrein’ kan niet strijdig zijn met de gemeentelijke initiatieven van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw - zoals in het advies van Vlacoro wordt voorgehouden - aangezien dit artikel enkel betrekking heeft op het grondgebied van de gemeente Beersel;

[...]

Overwegende dat het advies van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening, samen met bovenstaande verduidelijkingen, weerleggingen, opmerkingen en motiveringen aanleiding heeft gegeven tot wijzigingen aan het grafisch plan en de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften; dat eveneens aanvullingen en verduidelijkingen werden toegevoegd in de toelichtingsnota;

[...]

Overwegende dat de Raad van State de artikelen van cluster A3 Bergensesteenweg vernietigde op grond dat, samengevat, het aangepaste voorschrift artikel 3.2 ‘overdruk beperking kleinhandel’ niet tegemoet komt aan de vraag van de Vlacoro naar differentiëring en grondige afstemming met gemeentelijke initiatieven, dat er bovendien geen antwoord kan gevonden worden op de concrete bezwaren van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, die betrekking hadden op de specifieke gemeentelijke planningsinitiatieven. De bezwaren hadden ook niet enkel betrekking op kleinhandel, maar ook op het voorziene gemengd regionaal bedrijventerrein; dat er volgens de Raad niet afdoende blijkt waarom de plannende overheid de bezwaren van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw - bijgetreden door de Vlacoro - niet heeft gevolgd;

[...]

Overwegende dat, voor wat betreft cluster A3 Bergensesteenweg, de diverse bezwaren met betrekking tot artikel A3.2 ‘overdruk beperking kleinhandel’ - zoals bevestigd door de Vlaamse Commissie Ruimtelijke Ordening - deels gevolgd kunnen worden; dat er onvoldoende afstemming is met de diverse gemeentelijke initiatieven; dat deze gemeentelijke initiatieven passen binnen de visie van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden’, alsook van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen; dat om voorgaande reden artikel A3.2 ‘overdruk beperking kleinhandel’ niet weerhouden wordt; dat echter artikel A3.1 behouden blijft, aangezien op die wijze de bestaande bedrijven bestendig blijven en er in dit gebied geen bijkomende detailhandel kan voorzien worden;

[...]

Overwegende dat voormelde aanpassingen mogelijk zijn op basis van artikel 2.2.7, §7 Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening, aangezien zij

gebaseerd zijn op de bezwaren ingediend door de gemeente Sint-Pieters-Leeuw, Redevco en de Bvba Teck & Partners, alsook op basis van het advies van de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening van 7 juli 2011; dat een rechtsherstel om die reden mogelijk is op niveau van de definitieve vaststelling; dat de Raad van State geen tekortkomingen heeft vastgesteld in de voorgaande procedure; dat om die reden geen nieuw openbaar onderzoek georganiseerd dient te worden;

[...]

Overwegende dat het voornoemde arrest nummer 228.086 van 22 juli 2014 de Vlaamse Regering terug plaatst in de goedkeuringsprocedure naar het ogenblik waarop de door de Raad van State vastgestelde tekortkoming werd vastgesteld; dat aan de vastgestelde gebreken wordt tegemoet gekomen door een nieuwe definitieve goedkeuring over een deels gewijzigd plan; dat in functie van een nieuwe definitieve vaststelling werd nagegaan in welke mate de feitelijke situatie gewijzigd zou zijn of aanpassingen aan het plan zou vereisen; dat de wijzigingen van de feitelijk bestaande toestand geen aanleiding geven om wijzigingen aan te brengen aan de planopties; dat bovendien werd nagegaan in welke mate de situatie gewijzigd zou zijn of aanpassingen aan het plan zou vereisen; dat de gewijzigde en actuele watertoetskaart in de toelichtingsnota werd opgenomen; dat in de toelichtingsnota informatie werd toegevoegd over de planningsinitiatieven van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw inzake kleinhandel; dat de juridische situatie voor het overige geen wijzigingen heeft ondergaan zodat wordt geoordeeld dat de wijzigingen van de juridische toestand geen aanleiding geeft om aanpassingen aan te brengen aan de planopties; dat daarnaast ook werd vastgesteld dat het plan-MER en het RVR voor wat betreft de planopties voor de [...] cluster A3 Bergensesteenweg en A4 Biest - Hoeve Bretonne de vereiste informatie bevat om het leefmilieu een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming en dat de conclusies van het milieuonderzoek gebaseerd zijn op gegeven[s] die op vandaag nog actueel zijn; dat de resultaten van de milieubeoordeling in de toelichtingsnota zijn opgenomen en dat ook de doorwerking van de milieubeoordeling van het veiligheidsonderzoek werden beschreven in de toelichtingsnota;

[...].”

Het perceel van de verzoekende partij wordt deels bestemd als “[g]emengd regionaal bedrijventerrein” (artikel A.3.1) en deels als “[b]ouwwrij agrarisch gebied” (artikel A.4.4).

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 mei 2015.

IV. De regelmatigheid van de rechtspleging

17. In de laatste memorie doet de verzoekende partij afstand van de in de memorie van wederantwoord opgeworpen excepties aangaande de ontvankelijkheid van de memorie van antwoord en de tussenkomst.

Hierover dient derhalve geen uitspraak meer te worden gedaan.

18. Luidens artikel 3, 4°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ dient een rechtspersoon bij het verzoekschrift een afschrift te voegen van haar gepubliceerde statuten en van haar gecoördineerde geldende statuten.

Zoals de auditeur reeds vaststelde in haar verslag, heeft de verzoekende partij de nodige stukken bij haar verzoekschrift gevoegd.

De ter zake door de verwerende partij opgeworpen exceptie wordt verworpen.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Belang

Uiteenzetting van de exceptie

19. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt in welke zin haar belang door de bestreden beslissing geschonden wordt. Volgens de verwerende partij is het ook “opmerkelijk” dat de verzoekende partij voorheen nooit enig bezwaar, noch een verzoek tot nietigverklaring heeft ingediend tegen het eerste gewestelijk RUP VSGB, zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2011. Dit alles is volgens de verwerende partij “des te meer treffend” gezien het feit dat de voorschriften

inzake het deelplan A.3 thans zelfs versoepeld zijn ten aanzien van het vorige deelplan A.3.

Beoordeling

20. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij eigenaar is van een perceel dat gelegen is binnen het plangebied van het bestreden gewestelijk RUP.

Een deel van het betrokken perceel was volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gelegen in een zone voor ambachtelijke bedrijven en gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen (hierna: KMO's) en een ander deel in agrarisch gebied. Ingevolge het bestreden gewestelijk RUP wordt een deel van het perceel bestemd tot "[g]emengd regionaal bedrijventerrein" en een deel tot "[b]ouwvrij agrarisch gebied".

Het bestreden gewestelijk RUP wijzigt aldus de rechtstoestand van de eigendom van de verzoekende partij, die hierdoor alleen al in beginsel doet blijken van het rechtens vereiste belang.

Hetgeen de verwerende partij aanvoert, laat niet toe om van het voornoemde beginsel af te wijken. Het komt niet aan de verwerende partij toe om in de plaats van de verzoekende partij te oordelen of de bestemmingswijziging voor haar al dan niet nadelig is. Overigens dient vastgesteld te worden dat het bestreden gewestelijk RUP, in tegenstelling tot het gewestplan, een deel van het perceel dat gelegen was in een zone voor ambachtelijke bedrijven van gebieden voor KMO's volledig uitsluit van bebouwing en herbestemt tot bouwvrij agrarisch gebied.

De omstandigheid dat de verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaarschrift heeft ingediend en niet is opgekomen

tegen het eerdere – vernietigde – gewestelijk RUP ontnemt haar evenmin het belang bij het huidige annulatieberoep.

21. De exceptie kan niet worden aangenomen.

B. Omvang van een eventuele nietigverklaring

22. Zowel de verwerende als de tussenkomen de partij werpen op dat een nietigverklaring beperkt dient te worden tot de cluster A.3.

Aangezien hierna zal blijken dat niet tot de nietigverklaring van het bestreden gewestelijk RUP wordt besloten, is een onderzoek naar de vraag tot een gedeeltelijke nietigverklaring overbodig.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

23. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 2.2.7, §§ 7 en 9, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

De verzoekende partij zet uiteen dat de Vlaamse regering binnen 180 dagen na het einde van het openbaar onderzoek het gewestelijk RUP definitief dient vast te stellen en dat deze termijn op gemotiveerde wijze verlengbaar is met 60 dagen.

Het arrest nr. 228.086 van 15 juli 2014 waarbij het besluit van de Vlaamse regering van 16 december 2011 houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden”, wat cluster 3 en 4

betreft, wordt vernietigd, is betekend op 23 juli 2014 en de verwerende partij heeft de beslissingstermijn verlengd met 60 dagen bij beslissing van 16 januari 2015.

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 8 april 2015 werd het bestreden gewestelijk RUP definitief vastgesteld. Aldus moet worden vastgesteld dat het bestreden gewestelijk RUP niet definitief vastgesteld werd binnen de door artikel 2.2.7, § 7, VCRO voorziene termijn. In toepassing van artikel 2.2.7, § 9, VCRO was het ontwerp van gewestelijk RUP aldus komen te vervallen voordat het definitief vastgesteld was middels het bestreden besluit.

Volgens de verzoekende partij kon de bestreden beslissing dan ook niet rechtsgeldig worden genomen.

24. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat zij thans voor het eerst kennis krijgt van het advies nr. 57.248/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, alsook van het feit dat de beslissingstermijn geschorst zou zijn in toepassing van artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO. Het bestreden besluit bepaalt op geen enkele wijze dat toepassing werd gemaakt van deze bepaling en verwijst evenmin naar het betrokken advies nr. 57.248/1. Aldus heeft artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO in deze volgens haar geen toepassing gekregen.

De vermelding van de toepassing van artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO, minstens van het bestaan van het advies nr. 57.248/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, betreffen overigens substantiële voorwaarden opdat de verzoekende partij zou kunnen nagaan of de decretaal voorziene beslissingstermijnen gerespecteerd werden en in het bijzonder artikel 2.2.7, §§ 7 en 9, VCRO. Bovendien werd tevens de mogelijkheid ontnomen om na te gaan of afdoende rekening werd gehouden met het advies van de Raad van State.

Volgens de verzoekende partij verwijst het bestreden besluit louter naar het advies nr. 50.487/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van

State, gegeven op 10 november 2011 bij de totstandkoming van het initiële gewestelijk RUP dat vernietigd werd. Deze verwijzing kan in geen geval aanleiding geven tot toepassing van artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO in het kader van de hernomen procedure.

Tot slot voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij niet aantoont dat het advies van de Raad van State nodig was, zodat ook die toepassingsvoorwaarde van artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO niet vervuld is.

25. In de laatste memorie merkt de verzoekende partij op dat het bestreden besluit zoals gevoegd in het administratief dossier klaarblijkelijk verschilt van het bestreden besluit zoals het te consulteren is op de website van Ruimte Vlaanderen. Het bestreden besluit op deze website verwijst niet naar het advies nr. 57.248/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Beoordeling

26. Artikel 2.2.7, §§ 7 en 9, VCRO stelt wat volgt:

“§ 7. De Vlaamse Regering stelt binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vast.

[...]

Op gemotiveerd verzoek van het departement beslist de Vlaamse Regering over de verlenging met zestig dagen van de termijn waarbinnen het plan moet worden vastgesteld.

[...]

§ 9. Indien het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet definitief wordt vastgesteld binnen de termijn, vermeld in § 7, vervalt het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Als een advies van de Raad van State nodig is, wordt deze termijn geschorst gedurende de volledige duur van de behandeling van de adviesaanvraag door de afdeling Wetgeving van de Raad van State, met een maximum van dertig dagen.”

27. Artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt onder meer wat volgt:

“§ 1. Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers, de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten. [...]”

28. Het wordt niet betwist de termijn van 180 dagen, voorzien in artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, VCRO dient te worden berekend vanaf de betekening van het vernietigingsarrest nr. 228.086 aan de verwerende partij op 23 juli 2014. Evenmin wordt betwist dat deze termijn met 60 dagen werd verlengd ingevolge de beslissing van de Vlaamse regering van 16 januari 2015.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat het advies van de afdeling Wetgeving werd gevraagd op 11 maart 2015 en werd verstrekt op 2 april 2015.

Het bestreden besluit, dat stedenbouwkundige voorschriften bevat, is een reglementair besluit in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Bijgevolg is dit besluit aan adviesverplichting van de afdeling Wetgeving onderworpen.

De stelling van de verzoekende partij dat er te dezen geen toepassing gemaakt kan worden van het bepaalde in artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO omdat er in het bestreden besluit geen melding wordt gemaakt van het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, mist feitelijke grondslag. Uit het voor eensluidend verklaard afschrift van het ondertekende bestreden besluit, zoals gevoegd in het administratief dossier, blijkt dat er wel degelijk een verwijzing naar het advies nr. 57.248/1 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in is opgenomen. De omstandigheid dat op de website Ruimte Vlaanderen een andere versie van het bestreden besluit is terug te vinden, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Dat er in het bestreden besluit geen uitdrukkelijke verwijzing is opgenomen naar het bepaalde in artikel 2.2.7, § 9, tweede lid, VCRO is niet van aard de toepassing van deze bepaling uit te sluiten.

Rekening houdend met de termijnverlenging van 60 dagen enerzijds en met de schorsing van de termijn gedurende de volledige duur van de behandeling van de adviesaanvraag door de afdeling Wetgeving van de Raad van State anderzijds, blijkt dat het ontwerp van gewestelijk RUP niet vervallen is.

29. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

30. Een tweede middel is afgeleid uit de schending van artikel 1.1.4 VCRO, van de formelemotiveringsplicht, alsook uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiëlemotiveringsplicht.

De verzoekende partij meent dat de aangevoerde bepaling en beginselen zijn geschonden doordat cluster A.3 is opgenomen in de bestreden beslissing en dus niet werd geschrapt uit het gewestelijk RUP, zoals nochtans werd gevraagd in het advies van de Vlacoro.

Het bestreden besluit verantwoordt niet waarom het advies van de Vlacoro niet gevolgd wordt. Ingeval een overheid afwijkt van een advies, geldt een strengere beoordeling van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Er moet blijken op grond van welke precieze, juiste en pertinente motieven de overheid afwijkt van het advies.

Meer concreet zet de verzoekende partij uiteen dat de Vlacoro vraagt om cluster A.3 uit het ontwerp gewestelijk RUP te schrappen omwille van vier redenen: de onvoldoende afstemming van het ontwerp van gewestelijk RUP

op enkele gemeentelijke RUP's, de onvoldoende aandacht van het ontwerp van gewestelijk RUP voor de diversiteit van het gebied, het feit dat het ontwerp van gewestelijk RUP onvoldoende rekening houdt met de bestaande situatie en het feit dat het ontwerp van gewestelijk RUP onvoldoende is afgestemd op de huidige bedrijvigheid. Als er toch voor wordt geopteerd om deze cluster binnen het ontwerp van gewestelijk RUP te houden, dringt de Vlacoro aan op een grondige afstemming met de gemeentelijke initiatieven, een grondige aanpassing van artikel A.3.1 onder meer in functie van een volwaardige differentiëring van de diverse zones (o.a. op basis van de huidige bedrijvigheid) en een volwaardige invulling van het ruimtelijk bufferen van de beken.

De bestreden beslissing wijkt af van dit advies in die zin dat de cluster A.3 niet geschrapt wordt. Evenmin wordt voorzien in een grondige herwerking en aanpassing van het gewestelijk RUP zoals het advies vooropstelde. De verwerende partij beperkt er zich toe te stellen dat het advies van de Vlacoro er verkeerdelijk vanuit zou gaan dat het bestemmingsvoorschrift van artikel A.3.1 “[g]emengd regionaal bedrijventerrein” onvoldoende afgestemd zou zijn op enkele gemeentelijke RUP's voor dit gebied aangezien het om andere gemeenten zou gaan. Aldus wordt geen antwoord geboden op de concrete bezwaren die werden geuit in het advies, en in het bijzonder de vraag om cluster A.3 uit het gewestelijk RUP te houden of om minstens het artikel A.3.1 grondig aan te passen in functie van een volwaardige differentiëring van de zones.

Verder wordt het algemeen voorschrift van artikel A.3.2 (overdruk beperking kleinhandel) niet langer behouden. Ingevolge het schrappen van het gebied met overdruk artikel A.3.2 geldt nu louter het voorschrift van artikel A.3.1, volgens hetwelk het bedrijventerrein bestemd is voor regionale bedrijvigheid, waarbij kleinhandel, agrarische productie en autonome kantoren uitdrukkelijk niet toegestaan worden als hoofdactiviteit. Aldus kan moeilijk gesteld worden dat het bestreden besluit afdoende rekening houdt met de eigenheid en specificiteit van het gebied, zoals de Vlacoro vereist. Door het schrappen van de overdruk wordt net minder rekening gehouden met de diversiteit van het gebied. Het bestreden besluit werd niet grondig afgestemd op

de gemeentelijke initiatieven, zoals het advies van de Vlacoro vereist, en houdt hier niet afdoende rekening mee.

Evenmin is duidelijk waarom sommige bedrijfsperven in hun geheel worden opgenomen en andere slechts gedeeltelijk. Zo is het onduidelijk waarom sommige bedrijfsterrinen die onder het gewestplan in een zone voor KMO's gelegen zijn, voortaan deels in bouwvrij agrarisch gebied komen te liggen (zoals het perceel van de verzoekende partij), terwijl voor andere perven de bestemming bedrijvigheid wordt uitgebreid. Dit betreft een onlogische afbakening die allermnst zal leiden tot een goed werkend regionaal bedrijventerrein en die niet afgestemd is op de huidige bedrijvigheid. De begrenzing is zo beperkend dat geen kansen worden geboden aan herstructurering, optimalisatie en efficiënt ruimtegebruik. Ten gevolge van het bestreden besluit zal de bestaande, soms minderwaardige toestand gehandhaafd blijven wegens beperkte uitbreidings- en herstructureringsmogelijkheden. Tijdens het openbaar onderzoek werden diverse bezwaren in die zin geuit. De bestreden beslissing houdt niet afdoende rekening met het advies van de Vlacoro waar dit advies de bezwaren van de betrokken bedrijven bijtreedt dat het gewestelijk RUP onvoldoende is afgestemd op de huidige bedrijvigheid.

De verwerende partij heeft het standpunt van de Vlacoro niet gevolgd, maar beperkt zich tot het aangeven dat het gemengd regionaal bedrijventerrein niet strijdig kan zijn met de initiatieven van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en het schrappen van artikel A.3.2. Er blijkt niet afdoende waarom de verwerende partij het advies van de Vlacoro en de bezwaren die gegrond zijn bevonden door de Vlacoro, niet is bijgetreden. In dat verband wijst de verzoekende partij in het bijzonder op het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de gemeente Beersel (hierna: GRS Beersel), waar op geen enkele wijze rekening mee wordt gehouden.

Besluitend stelt de verzoekende partij dat het bestreden gewestelijk RUP op een gebrekkige en niet afdoende en draagkrachtige motivering berust en dat de verwerende partij niet zorgvuldig gehandeld heeft. De

verzoekende partij meent dat, aangezien het gewestelijk RUP onvoldoende afgestemd is op de bestaande bedrijvigheid en situatie en de begrenzing zo beperkend is, “geen kansen worden geboden aan herstructurering, optimalisatie en efficiënt ruimtegebruik – en niet in het minst wat haar perceel betreft”. Aldus heeft de verwerende partij ook gehandeld in strijd met de doelstellingen van het VCRO en het duurzaamheidsprincipe zoals verwoord in artikel 1.1.4 VCRO. Van een evenwichtige en gelijktijdige afweging is in deze geen sprake.

31. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord geenszins het gegeven weerlegt dat het bestreden besluit het advies van de Vlacoro niet volgt. Anders dan de verwerende partij voorhoudt, is de kritiek van de Vlacoro met betrekking tot het gebrek aan afstemming met de huidige bedrijvigheid algemeen en geldt deze ook voor de gemeente Beersel. Het verweer als zou artikel A.3.1 niet strijdig kunnen zijn met de gemeentelijke initiatieven van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw is aldus niet dienstig. De bezwaren die dienaangaande geuit werden tijdens het openbaar onderzoek hebben zowel betrekking op de gemeente Sint-Pieters-Leeuw als de gemeente Beersel. Zo heeft de POM Vlaams-Brabant – die eigenaar is van het perceel nr. 30/d/2 dat paalt aan het perceel van de verzoekende partij en eveneens gelegen is op het grondgebied van de gemeente Beersel – eveneens een bezwaar ingediend ten gevolge van de onlogische afbakening. De kritiek van de Vlacoro dat de cluster A.3 onvoldoende afgestemd is op de huidige bedrijvigheid en onvoldoende afgestemd is op de huidige situatie, heeft aldus zowel betrekking op de gemeente Sint-Pieters-Leeuw als op de gemeente Beersel, en zo ook op het perceel van de verzoekende partij. Aldus gaat het bestreden besluit niet, minstens niet afdoende, in op het advies van de Vlacoro tot schrapping van de cluster A.3, zo ook wat betreft de gemeente Beersel.

Het bestreden besluit komt geenszins tegemoet aan het vernietigingsarrest van de Raad van State en bevat geen afdoende verantwoording waarom de cluster A.3, in weerwil van het advies van de Vlacoro, alsnog behouden blijft. Het geeft geen antwoord op de concrete bezwaren en in het

bijzonder op de vraag om cluster A.3 uit het gewestelijk RUP te houden of om minstens het artikel A.3.1 grondig aan te passen in functie van een volwaardige differentiëring van de zones.

Waar de verwerende partij stelt dat het advies van de Vlacoro verkeerdelijk zou verwijzen naar artikel A.3.1 (gemengd regionaal bedrijventerrein), terwijl artikel A.3.2 (overdruk beperking kleinhandel) is bedoeld, faalt dit verweer en is het naast de kwestie. Door het louter schrappen van artikel A.3.2 wordt immers niet tegemoet gekomen aan de bezwaren van de Vlacoro. Ingevolge het schrappen van het gebied met overdruk A.3.2 geldt nu louter het voorschrift van artikel A.3.1 volgens hetwelk het bedrijventerrein bestemd is voor regionale bedrijvigheid en kleinhandel als hoofdactiviteit wordt verboden. Door het schrappen van de overdruk wordt net nog minder rekening gehouden met de diversiteit van het gebied.

32.1. In de laatste memorie merkt de verzoekende partij nog op dat het advies van de Vlacoro om de gehele cluster A.3 uit het ontwerp van gewestelijk RUP te schrappen niet louter was gebaseerd op de kritiek op het artikel A.3.2, maar ook was ingegeven door de onlogische afbakening van de voorschriften van artikel A.3.1 voor het gemengd regionaal bedrijventerrein, waarbij sommige bedrijfspercelen in hun geheel worden opgenomen en voor andere percelen enkel de bedrijfsconstructies en de gebouwen worden opgenomen. Ook de Raad van State oordeelde in het vernietigingsarrest nr. 228.086 van 15 juli 2014 dat niet afdoende werd geantwoord op de bezwaren, die niet enkel betrekking hadden op de beperking van kleinhandel, maar ook op het voorziene gemengd regionaal bedrijventerrein.

32.2. Verder benadrukt de verzoekende partij in haar laatste memorie dat ze wel degelijk belang heeft bij het tweede middel, dat niet kan worden teruggebracht tot een middel waarin zij zich zou beroepen op het niet inwilligen van bezwaren van derden.

In ondergeschikte orde, indien de Raad van State zou besluiten dat het middel (deels) niet ten gronde moet worden onderzocht omdat het (deels) niet ontvankelijk is, vraagt de verzoekende partij om volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

“Schendt artikel 14, §1, tweede lid Raad van State-wet het recht op toegang tot de rechter zoals het beschermd wordt door de artikelen 10, 11 en 13 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met het recht op toegang tot de rechter zoals het gewaarborgd wordt door internationale bepalingen (met inbegrip van artikel 6 EVRM) en al dan niet in samenhang gelezen het eigendomsrecht zoals dat wordt gewaarborgd door artikel 16 van de Grondwet en artikel 1 van het eerste aanvullende Protocol van het EVRM, wanneer de bepaling zo geïnterpreteerd wordt dat de eigenaar van een perceel – dat tijdens het openbaar onderzoek bij de totstandkoming van een gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplan dat wijzigingen aanbrengt aan de stedenbouwkundige voorschriften van het perceel – geen bezwaar heeft ingediend, het belang bij een middel wordt ontzegd dat ontleend is aan de omstandigheid dat het middels het vernietigingsberoep aangevochten gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet afdoende navolging geeft aan het advies van de Vlacoro, minstens nalaat op zorgvuldige wijze het advies van de Vlacoro te weerleggen?”

Beoordeling

33. In het voorwaardelijk gunstig advies vraagt de Vlacoro om de cluster A.3 uit het ontwerp van het gewestelijk RUP te schrappen en de herstructurering van dit gebied in te vullen op gemeentelijk niveau. Als er toch voor wordt geopteerd om deze cluster binnen het ontwerp van gewestelijk RUP te houden, dringt de Vlacoro aan op (1) een grondige afstemming met de gemeentelijke initiatieven, (2) een grondige aanpassing van “artikel A.3.1” onder meer in functie van een volwaardige differentiëring van de diverse zones (o.a. op basis van de huidige bedrijvigheid) en (3) een volwaardige invulling van het ruimtelijk bufferen van de beken.

34. Uit de motivering van het bestreden besluit (randnummer 16) blijkt dat het voormelde advies van de Vlacoro aanleiding heeft gegeven tot enkele wijzigingen aan het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften.

Zo wordt artikel A.3.2 “overdruk beperking kleinhandel” uit het gewestelijk RUP geschrapt omdat er, zoals aangegeven in diverse bezwaren en bevestigd door de Vlacoro, “onvoldoende afstemming is met de diverse gemeentelijke initiatieven”.

Artikel A.3.1 “[g]emengd regionaal bedrijventerrein” blijft wel behouden, “aangezien op die wijze de bestaande bedrijven bestendig blijven en er in dit gebied geen bijkomende detailhandel kan voorzien worden”. Volgens de motivering van het bestreden besluit kan dit artikel, in tegenstelling tot wat de Vlacoro voorhoudt, niet strijdig zijn met de gemeentelijke initiatieven van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw aangezien het enkel betrekking heeft op het grondgebied van de gemeente Beersel.

35. In de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP worden verduidelijkingen toegevoegd met betrekking tot de aanpassingen die werden doorgevoerd aan het plan naar aanleiding van het advies van de Vlacoro.

Zo stelt de toelichtingsnota onder meer:

“De aanpassingen hier opgenomen hebben in eerste instantie betrekking op wijzigingen binnen cluster A3 en cluster A4 aan het grafisch plan en aan de hoofdbestemming zelf. Het gaat- samengevat- om de volgende aanpassingen:

- A3: Het gemengd regionaal bedrijventerrein op het grondgebied van Beersel, aansluitend bij Biest blijft behouden. In het RUP VSGB van 2011 werden de andere delen samengevoegd in een overdruk die op perceelsniveau de brutoverkoopsoppervlakte beperkt, met uitzondering van de gebieden Colruyt, Klein-Bijgaarden en Transrec in Sint- Pieters-Leeuw. Tengevolge van bovenstaande uitspraak van de Raad van State werd het artikel A3.2 niet weerhouden in dit RUP. Het gebied met overdruk artikel A3.2 zal op gemeentelijk niveau opgenomen worden zoals aangegeven in de bezwaren tijdens het openbaar onderzoek en het daaruit volgend advies van Vlacoro;
[...].”

Met betrekking tot cluster A.3 stelt de toelichtingsnota tevens:

“2.1. Cluster A3: Bergensesteenweg

Oorspronkelijk was deze cluster gebaseerd op de voorstellen van de bestemmingswijziging voor de gebieden 05-18-28-29-30-31 uit het eindrapport van het overlegproces VSGB.

In dit RUP wordt de herbestemming beperkt tot artikel A3.1.

Naar aanleiding van bezwaren tijdens het openbaar onderzoek en het daaruit volgende advies van de Vlacoro is gebleken dat de visie m.b.t. beperking van de kleinhandel langs de Bergensesteenweg, opgenomen in het oorspronkelijk goedgekeurd RUP ‘afbakening van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden’ goedgekeurd op 16 december 2011, geen rekening houdt met lopende gemeentelijke initiatieven. Dit zal dan ook verder opgenomen worden op gemeentelijk niveau.

De oorspronkelijke visie m.b.t. het beperken van de kleinhandel (art. A3.2) wordt dan ook niet mee opgenomen in dit RUP.

[...]

2.1.2 Gewenste ruimtelijke structuur

Visie

Vanuit de algemene visie op het VSGB en de uitwerking voor de deelruimte Zuidelijke Kanaalzone springt de aanwezigheid van grote individuele kleinhandelszaken in het oog, voornamelijk gelegen op het grondgebied van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw. In het eindrapport werd aangegeven dat dit gebied een gezamenlijke aanpak vereist ten aanzien van de gestage groei van de kleinhandel in dit gebied. Het mobiliteitsonderzoek dat werd uitgevoerd in het planMER, geeft echter aan dat de N6 verzadigd is, mede door de aantrekkingskracht van de kleinhandelsbedrijven in Anderlecht (Ikea, Cora, Decathlon, Brico Plan-it). Een verdere groei van de kleinhandel langs de N6 is dan ook niet gewenst zonder specifieke mobiliteits- en ruimtelijke maatregelen. Deze problematiek wordt op gemeentelijk niveau aangepakt.

Op basis van de bestaande toestand wordt voorgesteld om de bestaande industriële en ambachtelijke bedrijvenzone langs de N6 in Beersel te bestendigen. In deze zone wordt omwille van bovenstaande problematiek geen kleinhandelszaken toegelaten.”

36. Waar de Vlacoro adviseert om over te gaan tot “een grondige aanpassing van artikel A3.1” met betrekking tot kleinhandel, dient samen met de auditeur te worden vastgesteld dat de verwijzing naar “artikel A3.1” in het advies van de Vlacoro een materiële vergissing betreft.

De voorlopig vastgestelde voorschriften van artikel A.3.1 hebben immers geen betrekking op kleinhandel en stellen niet dat “de uitbreiding van de bruto verkoopsoppervlakte beperkt wordt tot de bestaande stedenbouwkundig vergunde [bruto verkoopsoppervlakte] op het moment van de definitieve vaststelling van het RUP. In geval van een herstructurering van een

kleinhandelsconcentratie mag de [bruto verkoopsoppervlakte] maximaal vermeerderd worden met 15%”.

Dit advies heeft duidelijk betrekking op de voorschriften van artikel A.3.2 “[s]pecifiek regionaal bedrijventerrein voor kleinhandel” van het ontwerp van gewestelijk RUP, zoals voorlopig vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 17 december 2010.

In het thans bestreden gewestelijk RUP worden de voorschriften in verband met kleinhandel (artikel A.3.2) niet langer behouden.

Door het schrappen van artikel A.3.2 wordt aldus tegemoetgekomen aan het advies van de Vlacoro tot (1) grondige afstemming met de gemeentelijk initiatieven en (2) grondige aanpassing van “artikel A3.1” (lees: A.3.2).

Ook de vraag naar “een volwaardige differentiëring van de diverse zones (o.a. op basis van de huidige bedrijvigheid)”, wordt door de Vlacoro gekoppeld aan artikel A.3.2 en heeft betrekking op kleinhandel. Deze problematiek wordt door het bestreden gewestelijk RUP, overeenkomstig het advies van de Vlacoro, overgelaten aan gemeentelijk initiatieven. De verzoekende partij kan dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat door het schrappen van artikel A.3.2 en het loutere behoud van artikel A.3.1, anders dan de Vlacoro vroeg, net minder rekening gehouden wordt met diversiteit.

37. De verzoekende partij gaat in haar uiteenzetting van het middel niet in op de voorwaarde inzake de invulling van het ruimtelijk bufferen van de beken (3), laat staan dat zij concreet uiteenzet in welke zin het gewestelijk RUP niet aan deze voorwaarde zou voldoen. In zoverre is het middel onvoldoende geadstrueerd om het te kunnen aannemen.

38. Verder moet worden vastgesteld dat de toelichtingsnota omstandig de principes voor het vaststellen van de afbakeningslijn, alsook de

visie op het VSGB uiteenzet. De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot algemene kritiek die niet van aard is aan te tonen dat de verschillende maatschappelijke behoeften niet tegenover elkaar afgewogen zijn. Zij laat immers na in te gaan op de concrete motieven zoals ze blijken uit de toelichtingsnota.

Wat de afbakeningslijn betreft, wordt in de toelichtingsnota zowel verwezen naar het eindrapport VSGB als naar de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP zoals definitief vastgesteld op 16 december 2011.

Specifiek voor de open ruimte “Biest”, die gelegen is achter het terrein van de verzoekende partij, leest men in de toelichtingsnota:

“Infiltreren van toegankelijk groen tot diep in het bebouwd weefsel
Aanvullend op de grotere flankerende open ruimte bezit het gebied van de zuidelijke kanaalzone diverse meer ingesloten ruimtes die de behoefte aan toegankelijke open ruimte kunnen opvangen. In tegenstelling tot de grotere open ruimte entiteiten bezitten deze randstedelijke open ruimte gebieden een veel minder uitgesproken ecologische waarde maar vervullen zij vooral in functie van groenvoorziening een belangrijke rol. Een direct contactvlak met het kanaal zorgt bovendien voor een visueel landschappelijke waarde in de totale ruimtelijke beleving van het kanaallandschap. Het behouden van onbebouwde ruimte langs het kanaal zorgt voor zuurstof in de anders sterk bebouwde gebieden. Vooral Biest speelt hierin een belangrijke rol. Maar ook meer naar het noorden bevinden zich een aantal grotere ingesloten open ruimte gebieden (Koning van Spanje - Eiland) waarvan er een deel rechtstreeks aansluit op het kanaal. Een kleinschalige en geïntegreerde ontwikkeling van woningbouwprojecten aan de randen van deze binnengebieden maakt het mogelijk omvangrijke groene zones te vrijwaren als buurt- en wijkgroen. Via een fijnmazig netwerk van trage wegen kunnen deze gebieden onderling worden verbonden en aansluiting vinden met het kanaal en het groter open ruimte gebied ‘Biest’. Deze sites worden als randstedelijke open ruimten uitgebouwd met een sterke focus op het recreatief medegebruik. Zij krijgen een parkachtige lay-out waarin open weilanden afwisselen met diverse bomengroepen, dreefstructuren en solitaire hoogstammige bomen. Hoe verder de groenstructuur infiltreert in het bebouwd weefsel des te intensiever wordt het recreatief medegebruik en evolueert de open ruimte van agrarisch ‘kijkgroen’ naar een publiek toegankelijk park of ‘gebruiksgroen’.”

Met betrekking tot de N6 leest men:

“Voor de lintvormige detailhandelzone langs [de] N6 wordt geopteerd voor zowel een proces van verdichting, opwaardering als stopzetting van verdere verlinting, afhankelijk van de zone langs [de] N6. Vooral in de noordelijke zones ter hoogte van Negenmanneken en Zuun is een opwaardering van de ruimtelijke structuur noodzakelijk. Intensiveren kan er door diverse functionele maatregelen in verticale richting. Het meerlagig bouwen en het voorzien van gemeenschappelijke gestapelde parkeerplaatsen resulteren in bijkomend aanbod benutbare oppervlakte. Aanvullend op de algemene doelstelling om [de] N6 uit te bouwen tot een stedelijke voorzieningsas met een selectieve concentratie aan grootschalige detailhandel, kan het verweven van kleinschalige bestaande functies worden overwogen. In het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan worden de beperkte en bestaande andere functies zoals ambachtelijke bedrijvigheid en kleinschalige woonkorrels individueel beoordeeld en geëvalueerd. In de zuidelijke zones is een verdere verdichting niet aangewezen. Een gemengd voorkomen van grootschalige detailhandel en ambachtelijke bedrijvigheid is daar het toekomstperspectief. Bovendien wordt in deze zone een optimaal behoud van de bestaande vergezichten naar de open ruimte nagestreefd.”

39. In de mate dat de verzoekende partij ten slotte stelt dat er geen rekening is gehouden met het GRS Beersel, laat zij na concreet uiteen te zetten in welke zin het gewestelijk RUP in strijd zou komen met de beleidsopties uit dit structuurplan.

40. Besluitend dient te worden vastgesteld dat niet wordt aangetoond dat er met het bestreden gewestelijk RUP niet voldoende tegemoetgekomen is aan het advies van de Vlacoro.

41. Het tweede middel wordt verworpen.

Daar het middel ten gronde is beoordeeld doet de in randnummer 32.2 genoemde hypothese zich niet voor, zodat de door de verzoekende partij gesuggereerde prejudiciële vraag niet moet worden gesteld.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

42. Een derde middel is afgeleid uit de schending van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 228.086 van 15 juli 2014.

De verzoekende partij herneemt de motieven van het vernietigingsarrest betreffende de gegrondheid van het zevende middel en stelt vast dat het bestreden besluit artikel A.3.1 handhaaft. Ook uit het thans bestreden besluit blijkt niet afdoende waarom de verwerende partij de bezwaren van de Vlacoro niet is bijgetreden. De verzoekende partij verwijst dienaangaande naar de uiteenzetting bij het tweede middel die zij als integraal hernomen beschouwt.

Hierdoor miskent de verwerende partij het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State, terwijl zij bij het nemen van de nieuwe beslissing ervoor dient te zorgen niet opnieuw de onwettigheden te begaan die werden vastgesteld.

43. In de memorie van wederantwoord en de laatste memorie verwijst de verzoekende partij naar de uiteenzetting van het tweede middel en herneemt ze het derde middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

Beoordeling

44. In zoverre het derde middel samenvalt met het tweede middel wordt verwezen naar de verwerping van dit laatste middel hiervoor.

45. Met de vaststelling van het thans bestreden gewestelijk RUP heeft de verwerende partij het voorschrift A.3.2 uit het plan geschrapt en een bijkomende motivering opgenomen omtrent de bezwaren van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw en het advies van de Vlacoro.

De verzoekende partij toont niet aan waarom de verwerende partij met het bestreden gewestelijk RUP niet tegemoet zou zijn gekomen aan de vernietigingsgrond van het arrest nr. 228.086 van 15 juli 2014 waarin ten aanzien van cluster A.3 werd vastgesteld dat “niet afdoende [blijkt] waarom de verwerende partij de bezwaren van [de gemeente Sint-Pieters-Leeuw], die gegrond zijn bevonden door de Vlacoro, niet is bijgetreden”.

46. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig juni 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust